

Egy kérdést szeretnék intézni mindazokhoz, akik komolyan gondolkoznak népünk sorsán. Egy kérdést szeretnék intézni mindazokhoz, akik komolyan gondolkoznak népünk sorsán. A kérdés így hangzik: Mit kell tenni azzal a kb. 300-400.000 magyarral, akik olyan helységben laknak, melyekben kevesebb lakik húsz magyar családnál?

Ezekon semmi módon nem lehet segíteni. Nem kaphatnak semmiféle értelmiségit, mert annyi emberért nem lehet, még sokkal gazdagabb nemzetben sem értelmiségieket kitanítani és megfizetni. Így nem kaphatnak tanítót és iskolát. Csúfolkodásnak tűnik, hogy segínyt ajánlanak fel nekik, mikor megközelíthetetlen számukra a magyar iskola. Nem kaphatnak lelkipásztort. Annyi nincs belőlük, hogy minden három-négy család mellé jusson egy, s az meg is tudjon élni családotól. Munkát sem lehetne nekik adni olyant, ami felér 17 évi tanulással. Az egyházak minden szórványról gondoskodnak, rábízák őket egy-egy nagyobb egyházközségre, a lelkipásztor, ha lelkismeretes, három-négy hetenként egy vasárnap elhagyja a szolgálatot a saját gyülekezetében és kiszáll oda pár órára. Mire ad ez megoldást?

Orvos, minden más hivatalnok idegen. A fiatalok társasága idegen. Magyar táncról talán nem is hallanak. Magyarul olvasani nem tanulnak. Magyar TV-t? Társaságban csak a román TV adásáról beszélgethetnek. Szomszédaik, baráti körük azokból alakul. Természetesen leendő házastársaik is. Fizikai lehetetlenség, hogy be ne olvadjanak. Ez a megoldás?

Az öregekkel, az ötven éven felüliekkel nincs semmi gond. Élnek, ahogy eddig éltek, az egyház gondoskodik róla, hogy kerüljön egy pap, aki eltemesse őket. Azokkal is kevés a gond, akik - szerencsére igen sokan - elköltöztek. Természetesen városokba. Ha tömbmagyar városba költöznek, egyenesbe jönnek. De ha olyan városba kerülnek, ahol a lakosságnak legalább a fele nem magyar, az semmit nem segít rajtuk. Megszokták a más környezetet, más nyelvet, más társadalmat, azok szeretettel befogadják őket, oda fognak csatlakozni. Jó, ha az egyház rájuk talál, néha tud segíteni, de inkább csak kivételesen. Az új nemzedéknek legalább 90 %-a elveszett és elvesz. Ők nem kellenek nekünk?

Nagy harcok folynak: mit kell tenni a tömbmagyarsággal. De én - lehet, hogy el vagyok maradva - nem hallottam nem egy tettet, de egy szót sem arról, sem az RMDSZ, sem annak ellenzéke, sem valamely más társadalmi szervezet vonalán, hogy ezzel a párszázezer magyarral mit kell tenni, hogy megmaradjanak.

Szeretettel és bizalommal kérem tehát azokat, akik vállalják, hogy gondolkozzanak értük: Mit kell tenni azokkal a magyarokkal, akik olyan helységben laknak, ahol kevesebb él húsz magyar családnál?

A gondolatokat kérem vagy a Szerkesztőség címére, vagy a magaméra: varga@rdslink.ro illetve V.L 540495 Tg-Mures, str, Dimbovitei nr. 1.

Tisztelettel mindenki iránt, aki hajlandó egy félórai gondolkozást, vagy együtt ugyanannyi baráti beszélgetést vállalni elveszettként elkönyvelt testvéreinkért:

Marosvásárhely, 2005 október 20.

Varga László

a Romániai Magyar Kereszténydemokrata Mozgalom tiszteletbeli elnöke